

علم وافرینش گرایبی

ساختاری سلول واحد موجودات زنده

The cell is the structural unit of living organisms

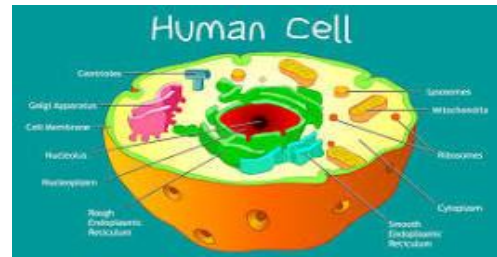
تتبع ونگارش:

توسط: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

سال

2024

سلول یا حجره (Cell) چیست؟

سلول واحد ساختاری و عملکردی همه اشکال حیات است . هر سلول از سیتوپلاسم محصور شده در یک غشاء تشکیل شده است . بسیاری از سلول ها حاوی اندامک هایی هستند که هر کدام عملکرد خاصی دارند . این اصطلاح از کلمه لاتین cellula به معنای "اتاق کوچک" گرفته شده است . اکثر سلول ها فقط در زیر میکروسکوپ قابل مشاهده هستند .

سلول ها حدود « 4 » میلیارد سال پیش روی زمین ظاهر شدند . همه سلول ها قابلیت تکثیر، سنتز پروتئین و تحرک را دارند .

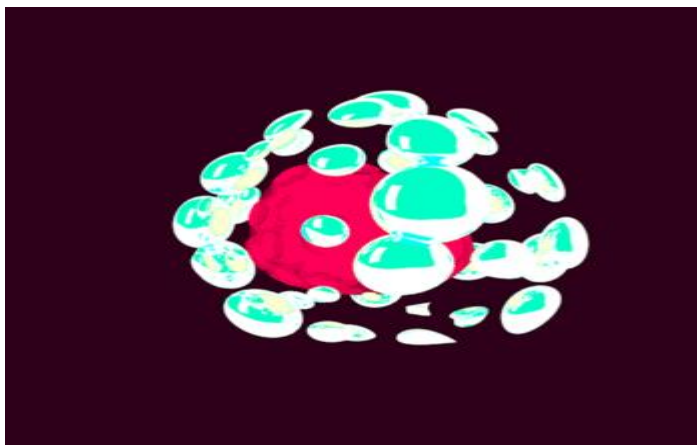
سلول ها به طور کلی به دو نوع طبقه بندی می شوند: سلول های **یوکاریوتی** که دارای هسته هستند و سلول های **پروکاریوتی** که فاقد هسته هستند اما دارای ناحیه نوکلئیدی هستند . پروکاریوت ها موجودات تک سلولی مانند باکتری ها هستند ، در حالی که یوکاریوت ها می توانند تک سلولی مانند آمیب یا چند سلولی مانند برخی از جلبک ها، گیاهان، حیوانات و قارچ ها باشند . سلول های یوکاریوتی حاوی اندامک هایی از جمله میتوکندری هستند که انرژی را برای عملکرد سلول فراهم می کنند . کلروپلاست ها که با فتوسنتز قند در گیاهان ایجاد می کنند . و ریبوزوم ها که پروتئین ها را سنتز می کنند .

سلول ها توسط **رابرت هوک** در سال 1665 کشف شد، که آنها را به دلیل شباهت آنها به سلول های بی که راهبان مسیحی در یک صومعه در آن زندگی می کردند، نامگذاری کرد . نظریه سلولی که در سال 1839 توسط **ماتئاس یاکوب شلیدن** و **تئودور شوان** توسعه یافت، بیان می کند که همه موجودات از یک یا چند سلول تشکیل شده اند، که سلول ها واحد بنیادی ساختار و عملکرد در همه موجودات زنده هستند و همه سلول ها از قبل موجود هستند . سلول ها .

سیتوپلازم چیست؟ در زیست شناسی سلولی، سیتوپلاسم تمام مواد درون یک سلول یوکاریوتی را که توسط غشای سلولی محصور شده است، به جز هسته سلول توصیف می کند . مواد داخل هسته و موجود در غشای هسته را نوکلئوپلاسم می نامند . اجزای اصلی سیتوپلاسم عبارتند از سیتوزول (ماده ای ژل مانند) ، اندامک ها (ساختارهای فرعی داخلی سلول) و اجزای مختلف سیتوپلاسمی . سیتوپلاسم حدود (80) درصد آب است و معمولاً رنگی است

چگونه سلول ها برای اولین بار روی زمین ظاهر شدند

did How cells first appear on earth?

توضیح :

پاسخ ساده این است که ما به طور قطع نمی دانیم اما چندین تئوری وجود دارد که راه حل ارائه می کند . من (2) مورد از محبوب ترین آنها را در زیر لیست می کنم:

1- زندگی به طور تصادفی، از مولکول هایی که به طور تصادفی در اقیانوس شکل می گیرند، یا که تکامل یافته است . این نظریه ای است که اکثر دانشمندان امروزی به آن اعتقاد دارند . برخی از دانشمندان معتقدند که ایجاد تصادفی یک مولکول RNA خودتکثیر شونده (مشابه DNA) در اقیانوس های جهان منجر به ایجاد سلول ها شد .

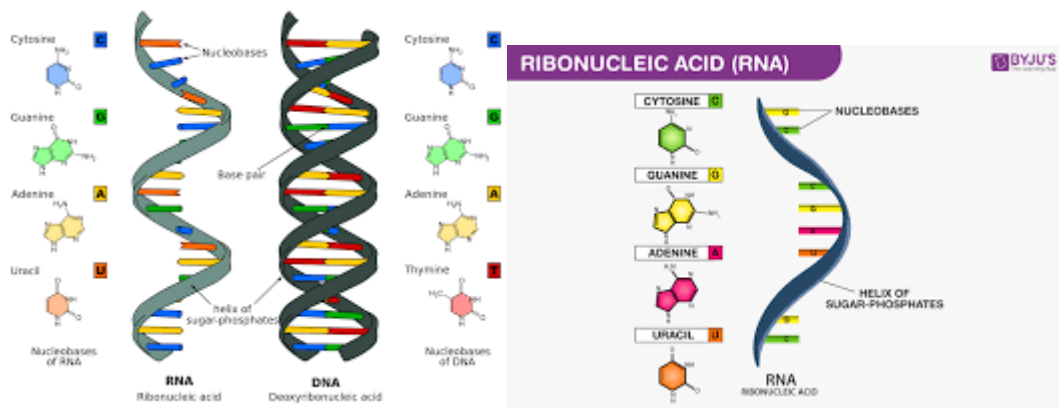
ریبونوکلیک اسید یعنی چه ؟

ریبونوکلیک اسید (RNA) یک مولکول پلیمری است که برای اکثر عملکردهای بیولوژیکی ضروری است، یا با انجام خود عملکرد (RNA غیر کدکننده) یا با تشکیل الگویی برای تولید پروتئین ها (RNA پیام رسان). RNA و اسید دئوکسی ریبونوکلیک (DNA) اسیدهای نوکلئیک هستند . اسیدهای نوکلئیک یکی از چهار ماکرومولکول اصلی ضروری برای تمام اشکال شناخته شده حیات را تشکیل می دهند. RNA به صورت زنجیره ای از نوکلئوتیدها جمع می شود. موجودات سلولی از RNA پیام رسان (mRNA) برای انتقال اطلاعات ژنتیکی (با استفاده از بازهای نیتروژنی گوانین، اوراسیل، آدنین و سیتوزین که با حروف G، U، A و C نشان داده می شوند) استفاده می کنند که سنتز پروتئین های خاص را هدایت می کند. بسیاری از ویروس ها اطلاعات ژنتیکی خود را با استفاده از ژنوم RNA رمزگذاری می کنند. برخی از مولکول های RNA با کاتالیز کردن واکنش های بیولوژیکی ، کنترل بیان ژن، یا حس کردن و برقراری ارتباط پاسخ ها به سیگنال های سلولی، نقش فعالی را در سلول ها ایفا می کنند. یکی از این فرآیندهای فعال سنتز پروتئین است، یک عملکرد جهانی که در آن مولکول های RNA سنتز پروتئین ها را روی ریبوزوم ها هدایت می کنند. این فرآیند از مولکول های انتقال RNA (tRNA) برای رساندن اسیدهای آمینه به ریبوزوم استفاده

می‌کند، جایی که RNA ریبوزومی (rRNA) سپس اسیدهای آمینه را به یکدیگر پیوند می‌دهد تا پروتئین‌های کدگذاری شده را تشکیل دهند. به طور گسترده‌ای در علم پذیرفته شده است [1] که در اوایل تاریخ حیات روی زمین، قبل از تکامل DNA و احتمالاً آنزیم‌های مبتنی بر پروتئین نیز، یک "دنیای RNA" وجود داشت که در آن RNA به عنوان هر دو موجود زنده عمل می‌کرد. روش ذخیره سازی اطلاعات ژنتیکی - نقشی که امروزه توسط DNA انجام می‌شود، به جز در مورد ویروس‌های RNA - و عملکردهای کاتالیزوری بالقوه در سلول‌ها انجام می‌شود - عملکردی که امروزه توسط آنزیم‌های پروتئینی انجام می‌شود، به استثنای قابل توجه و مهم ریبوزوم.

دی ان ای (DNA) یعنی چه؟

DNA یا اسید دئوکسی ریبونوکلئیک ماده ارثی در انسان و تقریباً همه موجودات دیگر است. تقریباً هر سلول در بدن افراد دارای DNA یکسان است. بیشتر DNA در هسته سلول قرار دارد (جایی که DNA هسته‌ای نامیده می‌شود)، اما مقدار کمی از DNA را می‌توان در میتوکندری نیز یافت (جایی که به آن DNA میتوکندری یا mtDNA می‌گویند). میتوکندری ساختارهای درون سلولی است که انرژی حاصل از غذا را به شکلی تبدیل می‌کند که سلول‌ها می‌توانند از آن استفاده کنند. اطلاعات موجود در DNA به صورت کدی از چهار پایه شیمیایی ذخیره می‌شود: آدنین (A)، گوانین (G)، سیتوزین (C) و تیمین (T) (DNA) انسان از حدود 3 میلیارد باز تشکیل شده است و بیش از 99 درصد از این پایگاه‌ها در همه افراد یکسان است. ترتیب یا توالی این پایه‌ها اطلاعات موجود برای ساختن و نگهداری یک موجود زنده را مشخص می‌کند، مشا به روشی که حروف الفبا به ترتیب خاصی برای تشکیل کلمات و جملات ظاهر می‌شوند. بازهای DNA با یکدیگر جفت می‌شوند، A با T و C با G، واحدهایی به نام جفت باز را تشکیل می‌دهند. هر پایه همچنین به یک مولکول قند و یک مولکول فسفات متصل است. یک پایه، قند و فسفات با هم نوکلئوتید نامیده می‌شوند. نوکلئوتیدها در دو رشته بلند مرتب شده‌اند که یک مارپیچ به نام مارپیچ دوگانه را تشکیل می‌دهند. ساختار مارپیچ دوتایی تا حدودی شبیه یک نردبان است که جفت‌های پایه پله‌های نردبان را تشکیل می‌دهند و مولکول‌های قند و فسفات قسمت‌های عمودی نردبان را تشکیل می‌دهند. یکی از ویژگی‌های مهم DNA این است که می‌تواند همانند سازی کند یا از خود کپی بسازد. هر رشته DNA در مارپیچ دوتایی می‌تواند به عنوان الگویی برای تکثیر توالی بازها عمل کند. زمانی که سلول‌ها تقسیم می‌شوند بسیار مهم است زیرا هر سلول جدید باید یک کپی دقیق از DNA موجود در سلول قدیمی داشته باشد.

RNA

DNA

RNA

2- زندگی از خارج به زمین آمده است. این نظریه ای است که بسیاری از طرفداران داستان های علمی تخیلی و حتی دانشمندان به طور یکسان به آن اعتقاد دارند. این امکان وجود دارد که حیات هرگز در زمین ایجاد نشده باشد (شاید در عوض، از مریخ یا یک سیارک سرچشمه گرفته باشد)، و بخشی از این حیات به شکل یک شهاب بر سطح زمین سقوط کرده است. البته، ما در مورد مردان سبز کوچک صحبت نمی کنیم، بلکه باکتری های تک سلولی هستند که قبلاً بت شده است که برخی از باکتری ها می توانند در خلاء فضا در صورت یخ زدن زنده بمانند، بنا بر این؛ این نظریه (هر چند بعید) ممکن است همچنان باور کند که زندگی در زمین چگونه آغاز شده است. این دو نظریه محبوب تر یا قابل قبول تری هستند، اما نظریه های دیگر نیز وجود دارند. البته، من به ایده های بی مانند یک موجود فوق بشری یا موجودات (خدا/خدا)) که مسئول حیات روی زمین هستند اشاره نکردم، زیرا شواهد علمی زیادی برای حمایت از این ایده ها وجود ندارد.

توضیح:

برای اینکه اولین سلول ظاهر شود، باید هم پروتئین هایی برای محافظت از آن در برابر محیط و هم ابزاری برای تکثیر برای بازتولید پروتئین ها و آنزیم های لازم داشته باشد. با کشف پیچیدگی و سطح اطلاعات موجود در سلول، ایده سلول های ساده که به راحتی به طور تصادفی به وجود می آیند، مدت ها است که کنار گذاشته شده است.

یک پیشنهاد این است که زندگی از RNA آغاز شد. طرفداران RNA ابتدا پیشنهاد می کنند که RNA هم عملکرد آنزیمی پروتئین های مدرن و هم عملکرد ذخیره سازی اطلاعات DNA مدرن را انجام می دهد. ساخت پایه های نوکلئوتیدی RNA در شرایط واقعی پری بیوتیک بسیار دشوار یا غیرممکن است. همچنین توانایی RNA برای عملکرد به عنوان پروتئین بسیار محدود است.

اولین مدل DNA توسط **هنری کواستلر** در سال 1964 ارائه شد. مشکل احتمال باورنکردنی بدست آوردن اطلاعات در مورد DNA و پروتئین های مربوطه در همان زمان و مکان است. (تئوری اطلاعات یوکی و زیست شناسی مولکولی ص 247).

نظریه **پروتوسل کواسروات الکساندر اوپارین** به دهه 1920 برمی گردد و پیشنهاد می کند که پروتئین ها اولین هستند. این ایده که حباب صابون مانند دایره های پروتئینی اولین سلول ها را تشکیل داد. سپس پروتئین ها یک سیستم خود همانند سازی را تشکیل دادند. با آشکار شدن پیچیدگی DNA و پروتئین ها، **Oparin** پیشنهاد کرد که انتخاب طبیعی می تواند بر روی ساختارهای پری بیوتیک کار کند (*Oparin Genesis and Evolutionary Development of Life p 146*). نظریه **Oparin** مورد حمله قرار گرفت زیرا پروتئین ها برای رمزگذاری DNA یا اطلاعات شناخته شده نیستند.

هیچ یک از تئوری های اول پروتئین، اول DNA یا اول RNA قادر به توضیح منشاء اطلاعات پیچیده مورد نیاز برای زندگی نیستند. اولین سلول ها باید هم پروتئین های پیچیده و هم اطلاعات پیچیده ای که برای تکثیر پروتئین ها و اطلاعات لازم است، داشته باشند. به نظر می رسد اطلاعات مورد نیاز برای زندگی نیاز به هوش دارد. هیچ مکانیسم علمی برای ایده هوش نیز وجود ندارد.

سوالات مرتبط

- سرعت "مطلق" زمین چقدر است؟ یعنی در رابطه با خورشید مرکزی، ستاره مرتبه اول، ...
- چگالی چگونه بر لایه های زمین تأثیر می گذارد؟
- زمین با چه سرعتی می چرخد؟ این در مقایسه با چرخش سیارات دیگر چگونه است؟
- زمین در مدار خود به دور خورشید با چه سرعتی حرکت می کند؟
- اگر چرخش زمین سریعتر یا کندتر باشد چه اتفاقی می افتد؟
- زمین با چه سرعتی در نزدیکی استوا می چرخد؟
- سرعت چرخش زمین در ثانیه چقدر است؟
- سرعت زمین در مدار خود چقدر است؟
- زمین با چه سرعتی حول محور خود می چرخد؟
- سرعت چرخش زمین در یک دقیقه چقدر است؟ فرمول تعیین این چیست؟

پیدایش و تکامل سلول ها

سلول ها به دو دسته اصلی تقسیم می شوند که در ابتدا با وجود هسته تعریف می شوند. سلول های پروکاریوتی (باکتری ها) فاقد پوشش هسته ای هستند. سلول های یوکاریوتی دارای هسته ای هستند که در آن مواد ژنتیکی از سیتوپلاسم جدا می شود. سلول های

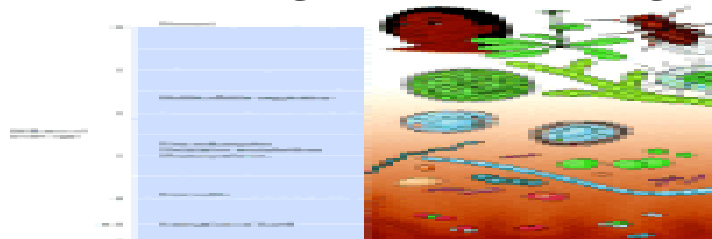
پروکاریوتی به طور کلی کوچکتر و ساده تر از سلول های یوکاریوتی هستند. علاوه بر عدم وجود هسته، ژنوم آنها پیچیده تر است و حاوی اندامک های سیتوپلاسمی یا اسکلت سلولی نیستند (جدول 1.1). با وجود این تفاوت ها، مکانیسم های مولکولی پایه یکسانی بر زندگی پروکاریوت ها و یوکاریوت ها حاکم است، که نشان می دهد همه سلول های امروزی از یک اجداد اولیه منشا می گیرند. این اولین سلول چگونه شکل گرفت؟ و چگونه پیچیدگی و تنوع نشان داده شده توسط سلول های امروزی تکامل یافته است.

Characteristic	Prokaryote
Nucleus	Absent
Diameter of a typical cell	~ 1µm
Cytoskeleton	Absent
Cytoplasmic organelles	Absent
DNA content (base pairs)	1×10^6 to 5×10^6
Chromosomes	Single circular DNA molecule

جدول 1-1

سلول اول :

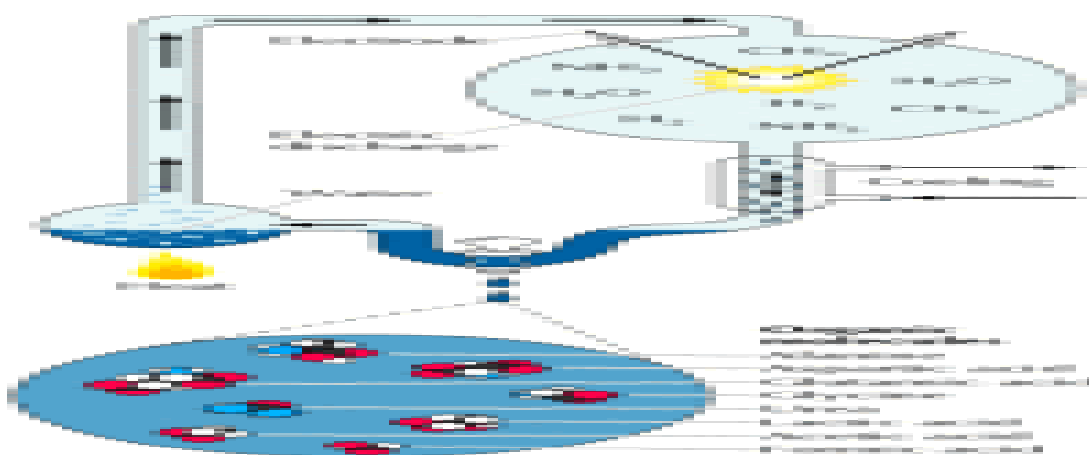
به نظر می رسد که حیات برای اولین بار حداقل 3.8 میلیارد سال پیش، تقریباً 750 میلیون سال پس از تشکیل زمین پدیدار شد (شکل 1.1). چگونگی پیدایش حیات و چگونگی به وجود آمدن اولین سلول موضوعی است که در حد حدس و گمان است، زیرا این رویدادها را نمی توان در آزمایشگاه بازتولید کرد. با این وجود، چندین نوع آزمایش شواهد مهمی را در مورد برخی از مراحل فرآیند ارائه می دهند.

شکل 1

اولین موجودات زنده بوجود آمدند. مقیاس زمانی تکامل این مقیاس زمان های تقریبی را نشان می دهد که تصور می شود برخی از رویدادهای اصلی در تکامل سلول ها رخ داده اند.

اولین بار در دهه 1920 پیشنهاد شد که مولکول های آلی ساده می توانند تشکیل شوند و به طور خود به خودی به ماکرومولکول ها در شرایطی که تصور می شد در جو زمین اولیه وجود دارند، پلیمریزه شوند. در زمان پیدایش حیات، تصور می شود جو زمین حاوی اکسیژن آزاد کمی بوده یا اصلاً وجود نداشته است، در عوض عمدتاً از N_2 و CO_2 به اضافه مقادیر کمتری از گازها مانند H_2 ، H_2S و CO تشکیل شده است. چنین جوی شرایط کاهشی را فراهم می کند. که در آن مولکول های آلی، با توجه به منبع انرژی مانند نور خورشید یا تخلیه الکتریکی، می توانند خود به خود تشکیل شوند. تشکیل خود به خودی مولکول های آلی برای اولین بار در دهه 1950 به صورت تجربی نشان داده شد، زمانی که **استنلی میلر** (در آن زمان دانشجوی کارشناسی ارشد) نشان داد که تخلیه جرقه های الکتریکی به مخلوطی از H_2 ، CH_4 و NH_3 ، در حضور آب، منجر به تشکیل انواع مولکول های آلی، از جمله چندین اسید آمینه (شکل 1.2). اگرچه آزمایش های میلر دقیقاً شرایط زمین اولیه را بازتولید نکرد، اما به وضوح معقول بودن سنتز خود به خودی مولکول های آلی را نشان داد که مواد اولیه را فراهم می کرد.

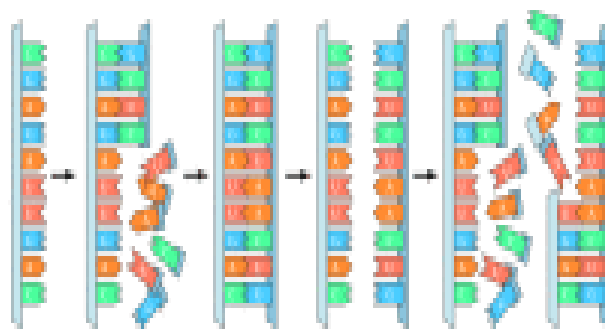
شکل 2-1

تشکیل خود به خودی مولکول های آلی. بخار آب از طریق یک اتمسفر متشکل از CH_4 ، NH_3 و H_2 ، که جرقه های الکتریکی در آن تخلیه می شد، برگشت داده شد. تجزیه و تحلیل محصولات واکنش، تشکیل انواع مولکول های آلی را نشان داد، (بیشتر...)

گام بعدی در تکامل، تشکیل ماکرومولکول ها بود. نشان داده شده است که بلوک های ساختمانی مونومر ماکرومولکول ها به طور خود به خودی تحت شرایط پریبیوتیک قابل قبول پلیمریزه می شوند. برای مثال، حرارت دادن مخلوط های خشک اسیدهای آمینه، منجر به پلیمریزاسیون آنها برای تشکیل پلی پپتیدها می شود. اما ویژگی مهم درشت مولکول که

حیات از آن تکامل یافته است باید توانایی تکثیر خود باشد. تنها یک درشت مولکول که قادر به هدایت سنتز نسخه های جدید از خود باشد، قادر به تولید مثل و تکامل بیشتر بوده است.

از دو دسته اصلی ماکرومولکول های اطلاعاتی در سلول های امروزی (اسیدهای نوکلئیک و پروتئین ها)، فقط اسیدهای نوکلئیک قادر به هدایت خود همانند سازی خود هستند. اسیدهای نوکلئیک می توانند به عنوان الگوهای برای سنتز خود در نتیجه جفت شدن بازهای خاص بین نوکلئوتیدهای مکمل عمل کنند (شکل 1.3). بنابراین، در اوایل دهه 1980، زمانی که در آزمایشگاه های سید آلمن و تام چک کشف شد که RNA قادر به کاتالیز کردن تعدادی از واکنش های شیمیایی، از جمله پلیمریزاسیون نوکلئوتیدها است، به گام مهمی در درک تکامل مولکولی رسید. بنابراین RNA به طور منحصر به فردی می تواند هم به عنوان الگویی برای همانندسازی خود عمل کند و هم آن را کاتالیز کند. در نتیجه، عموماً اعتقاد بر این است که RNA سیستم ژنتیکی اولیه بوده است، و تصور می شود که مرحله اولیه تکامل شیمیایی مبتنی بر مولکول های RNA خودتکثیر شونده بوده است - دوره ای از تکامل که به عنوان جهان RNA شناخته میشود. فعل و انفعالات منظم بین RNA و اسیدهای آمینه سپس به کد ژنتیکی امروزی تبدیل شد و DNA در نهایت جایگزین RNA به عنوان ماده ژنتیکی شد.

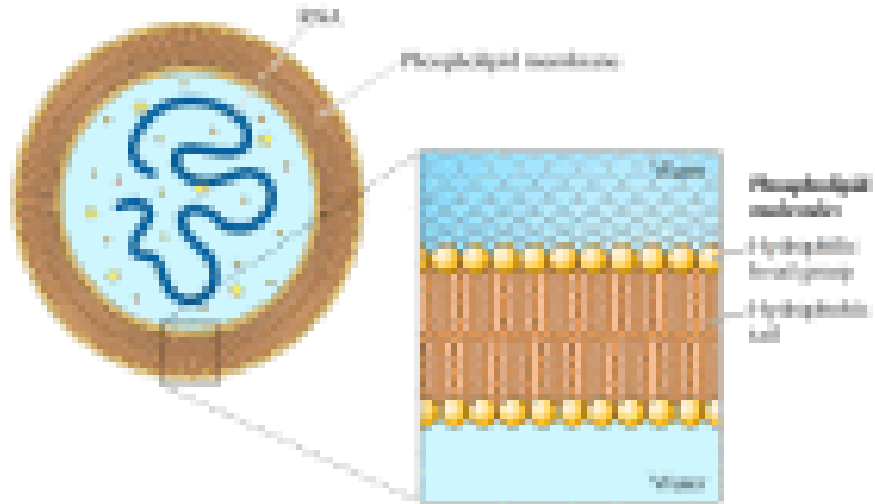

شکل - 1-3

خود همانند سازی RNA جفت شدن مکمل بین نوکلئوتیدها (آدنین [A] با اوراسیل [U] و گوانین [G] با سیتوزین [C]) به یک رشته از RNA اجازه می دهد تا به عنوان الگویی برای سنتز یک رشته جدید با توالی مکمل عمل کند.

فرض بر این است که اولین سلول از محصور شدن RNA خودتکثیر شونده در غشایی متشکل از فسفولیپیدها بوجود آمده است (شکل 1.4). همانطور که در فصل بعدی به تفصیل مورد بحث قرار گرفت، فسفولیپیدها اجزای اساسی تمام غشاهای بیولوژیکی امروزی، از جمله غشای پلاسمایی سلول های پروکاریوتی و یوکاریوتی هستند. ویژگی کلیدی فسفولیپیدهایی که غشاها را تشکیل می دهند این است که مولکول های آمفی پاتیک هستند، به این معنی که بخشی از مولکول در آب محلول است و بخشی دیگر محلول نیست. فسفولیپیدها دارای زنجیره های هیدروکربنی طولانی و نامحلول در آب (آب گریز) هستند

که به گروه های سر محلول در آب (آب دوست) که حاوی فسفات هستند متصل شده اند. هنگامی که در آب قرار می گیرند، فسفولیپیدها به طور خود به خود در یک لایه دولایه جمع می شوند که گروه های سر حاوی فسفات آنها در خارج در تماس با آب و دم های هیدروکربنی آنها در داخل در تماس با یکدیگر هستند. چنین دولایه فسفولیپیدی یک سد پایدار بین دو محفظه آبی تشکیل می دهد - به عنوان مثال، فضای داخلی سلول را از محیط خارجی آن جدا می کند.

شکل 1-4

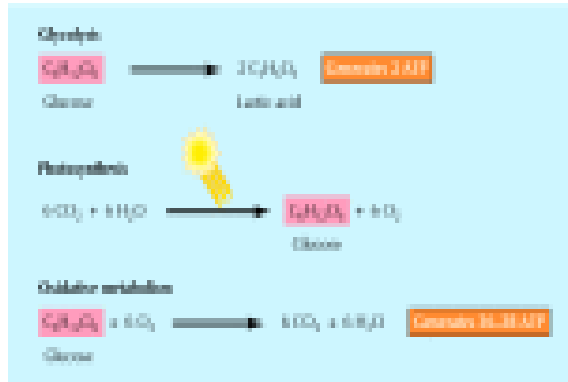
محصور شدن RNA خود تکثیر شونده در غشای فسفولیپیدی تصور می شود که اولین سلول از محصور شدن RNA خود تکثیر شونده و مولکول های مرتبط در غشای متشکل از فسفولیپیدها به وجود آمده است. هر مولکول فسفولیپید دارای دو آبگریز طولانی است (بیشتر...)

محصور شدن RNA خود تکثیر شونده و مولکول های مرتبط در یک غشای فسفولیپیدی می تواند آنها را به عنوان یک واحد حفظ کند که قادر به بازتولید خود و تکامل بیشتر است. سنتز پروتئین هدایت شده توسط RNA ممکن است تا این زمان تکامل یافته باشد، در این صورت اولین سلول از RNA خود تکثیر شونده و پروتئین های کدگذاری شده آن تشکیل شده است.

تکامل متابولیسم :

تکامل متابولیسم؛ از آنجایی که سلول ها از دریایی از مولکول های آلی «اورگانیک یا عضوی» سرچشمه می گیرند، می توانند غذا و انرژی را مستقیماً از محیط خود دریافت کنند. اما چنین وضعیتی خود محدودکننده است، بنابراین سلول ها باید مکانیسم های خود را برای تولید انرژی و سنتز مولکول های لازم برای هما نند سازی خود تکامل دهند. بناً تولید و استفاده کنترل شده از انرژی متابولیک در تمام فعالیت های سلولی نقش اساسی دارد و مسیرهای اصلی متابولیسم انرژی (که در فصل 2 به تفصیل مورد بحث قرار گرفته است) در سلول های امروزی به شدت حفظ شده است. همه سلول ها از آدنوزین 5-تری فسفات

(ATP) به عنوان منبع انرژی متابولیک خود برای هدایت سنتز اجزای سلولی و انجام سایر فعالیت های انرژی مورد نیاز، مانند انقباض عضلانی) استفاده می کنند. مکا نیسم های مورد استفاده سلول ها برای تولید ATP در سه مرحله تکامل یافته اند که مربوط به تکامل گلیکولیز، فتوسنتز و متابولیسم اکسیداتیو است (شکل 1.5). توسعه این مسیرهای متابولیک جو زمین را تغییر داد و در نتیجه مسیر تکامل بیشتر را تغییر داده و یاکه تغییر میدهد.

شکل 1-5

تولید انرژی متابولیک. گلیکولیز تجزیه بی هوازی «انه ایروبیک» گلوکوز به اسید لاکتیک است. فتوسنتز از انرژی نور خورشید برای هدایت سنتز گلوکز از CO₂ و H₂O با آزادسازی O₂ به عنوان یک محصول جانبی استفاده می کند. O₂ منتشر شده توسط (بیشتر...)

در اتمسفر اولیه بی هوازی زمین، اولین واکنش های مولد انرژی احتمالاً شامل تجزیه مولکول های آلی در غیاب اکسیژن بود. این واکنش ها احتمالاً نوعی گلیکولیز امروزی بوده است - تجزیه بی هوازی گلوکز به اسید لاکتیک، با افزایش انرژی خالص دو مولکول ATP. علاوه بر استفاده از ATP به عنوان منبع انرژی شیمیایی درون سلولی، تمام سلول های امروزی گلیکولیز انجام می دهند، مطابق با این تصور که این واکنش ها خیلی زود در تکامل به وجود آمدند.

گلیکولیز مکانیسمی را فراهم می کند که بوسیله آن انرژی موجود در مولکول های آلی از پیش ساخته شده (به عنوان مثال گلوکز) می تواند به ATP تبدیل شود، که سپس می تواند به عنوان منبع انرژی برای هدایت سایر واکنش های متابولیک استفاده شود. به طور کلی تصور می شود که توسعه فتوسنتز گام بعدی تکاملی اصلی بوده است که به سلول اجازه می دهد انرژی نور خورشید را مهار کند و استقلال را از استفاده از مولکول های آلی از پیش ساخته شده فراهم کند. اولین باکتری فتوسنتزی که بیش از 3 میلیارد سال پیش تکامل یافته است، احتمالاً از H₂S برای تبدیل CO₂ به مولکول های آلی استفاده می کند یا که کرده است - مسیری برای فتوسنتز که هنوز توسط برخی باکتری ها استفاده می شود. استفاده از H₂O به عنوان دهنده الکترون و هیدروژن برای تبدیل CO₂ به ترکیبات آلی بعدها تکامل یافت و پیامد مهم تغییر جو زمین را داشت. استفاده از H₂O در واکنش های فتوسنتزی باعث تولید O₂ بدون محصول فرعی می شود. تصور می شود که این مکانیسم مسئول ایجاد O₂ فراوان در جو زمین بوده است.

انتشار O_2 در نتیجه فتوسنتز محیطی را که سلولها در آن تکامل یافته اند تغییر داد و معمولاً تصور می شود که منجر به توسعه متابولیسم اکسیداتیو شده است. روش دیگر، متابولیسم اکسیداتیو ممکن است قبل از فتوسنتز تکامل یافته باشد، با افزایش O_2 جو و سپس یک مزیت انتخابی قوی برای ارگانیزم هایی که قادر به استفاده از O_2 در واکنش های تولید انرژی هستند، فراهم می کند. در هر صورت، O_2 یک مولکول بسیار واکنش پذیر است، و متابولیسم اکسیداتیو، با استفاده از این واکنش، مکانیزمی را برای تولید انرژی از مولکول های آلی فراهم کرده است که بسیار کارآمدتر از گلیکولیز بی هوازی است. به عنوان مثال، تجزیه اکسیداتیو کامل گلوکز به CO_2 و H_2O انرژی معادل 36 تا 38 مولکول ATP به دست می دهد، برخلاف 2 مولکول ATP که توسط گلیکولیز بی هوازی تشکیل می شوند. به جز چند استثنا، سلول های امروزی از واکنش های اکسیداتیو به عنوان منبع اصلی انرژی خود استفاده می کنند.

رفتن به :

پروکاریوت های امروزی .

پروکاریوت های امروزی، که شامل همه انواع مختلف باکتری ها هستند، به دو گروه آرکی باکتری ها و یوباکتری ها تقسیم می شوند که در اوایل تکامل از هم جدا شدند. برخی از باکتری های قدیم و باستانی در محیط های شدید زندگی می کنند که امروزه غیرمعمول هستند، اما ممکن است در زمین بدوی رایج بوده باشند. به عنوان مثال، ترمواسیدوفیل ها در چشمه های گوگرد گرم با دمای 80 درجه سانتیگراد و مقادیر pH کمتر از 2 زندگی می کنند. یوباکتری ها شامل اشکال رایج باکتری های امروزی هستند - گروه بزرگی از موجودات که در طیف وسیعی از محیط ها زندگی می کنند. از جمله خاک، آب و سایر موجودات (به عنوان مثال، پاتوژن های انسانی).

اکثر سلول های باکتری کروی، میله ای شکل یا مارپیچی با قطرهای 1 تا 10 میکرومتر هستند. محتوای DNA آنها از حدود 0.6 میلیون تا 5 میلیون جفت باز متغیر است، مقداری که برای رمزگذاری حدود 5000 پروتئین مختلف کافی است. بزرگترین و پیچیده ترین پروکاریوت ها سیانوباکتری ها هستند، باکتری هایی که در آنها فتوسنتز تکامل یافته است.

ساختار یک سلول پروکاریوتی معمولی توسط اشیریشیا کلی (*E. coli*)، یک ساکن معمولی دستگاه روده انسان نشان داده شده است (شکل 1.6). سلول میله ای شکل است که حدود 1 میکرومتر قطر و حدود 2 میکرومتر طول دارد. مانند سایر پروکاریوت ها، *E. coli* توسط یک دیواره سلولی سفت سخت متشکل از پلی ساکاریدها و پپتیدها احاطه شده است. درون دیواره سلولی غشای پلاسمایی قرار دارد که یک لایه دولایه از فسفولیپیدها و پروتئین های مرتبط است. در حالی که دیواره سلولی متخلخل است و به راحتی توسط انواع مولکول ها نفوذ می کند، غشای پلاسمایی جدایی عملکردی بین داخل سلول و محیط خارجی آن را فراهم می کند. *E. coli* DNA یک مولکول دایره ای منفرد در نوکلئید

است که بر خلاف هسته یوکاریوت ها توسط غشایی که آن را از سیتوپلاسم جدا می کند احاطه نشده است. سیتوپلاسم حاوی تقریباً 30000 ریبوزوم (محل سنتز پروتئین) است که ظاهر دانه ای آن را نشان می دهد.

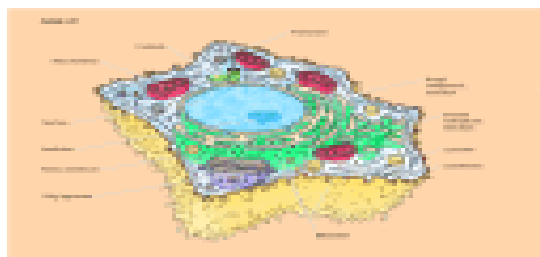
کروگراف الکترونی. E. coli سلول توسط یک دیواره سلولی احاطه شده است که در داخل آن غشای پلاسمایی قرار دارد DNA در نوکلئید قرار دارد (Menge and Wurtz/Biozentrum, دانشگاه بازل/کتابخانه عکس علمی, Photo Researchers, Inc.)

رفتن به:

سلول های یوکاریوتی

مانند سلول های پروکاریوتی، تمام سلول های یوکاریوتی توسط غشای پلاسمایی احاطه شده و حاوی ریبوزوم هستند. با این حال، سلول های یوکاریوتی بسیار پیچیده تر هستند و حاوی یک هسته، انواع اندامک های سیتوپلاسمی و..... هستند.

شکل 1.7، یک اسکلت سلولی (شکل 1.7). بزرگترین و برجسته ترین اندامک سلول های یوکاریوتی هسته ای با قطر تقریباً 5 میکرومتر است. هسته حاوی اطلاعات ژنتیکی سلول است که در یوکاریوت ها به صورت مولکول های DNA خطی به جای دایره ای سازماندهی شده است. هسته محل تکثیر DNA و سنتز RNA است. ترجمه RNA به پروتئین روی ریبوزوم های سیتوپلاسم انجام می شود.

شکل 1.7

ساختار سلول های جانوری و گیاهی. سلول های حیوانی و گیاهی هر دو توسط یک غشای پلاسمایی احاطه شده اند و حاوی یک هسته، یک اسکلت سلولی و بسیاری از اندامک های سیتوپلاسمی مشترک هستند. سلول های گیاهی نیز توسط دیواره سلولی احاطه شده و حاوی کلروپلاست هستند (بیشتر...)

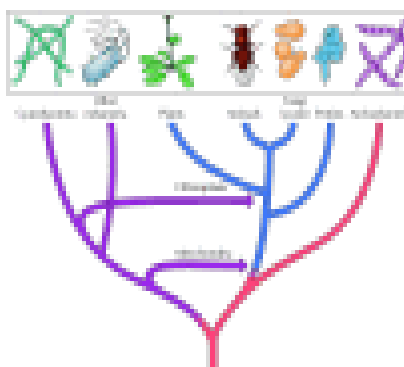
سلول‌های یوکاریوتی علاوه بر هسته، حاوی انواع اندامک‌های محصور در غشاء در سیتوپلاسم خود هستند. این اندامک‌ها محفظه‌هایی را فراهم می‌کنند که در آن فعالیت‌های متابولیکی مختلف محلی است. سلول‌های یوکاریوتی معمولاً بسیار بزرگتر از سلول‌های پروکاریوتی هستند و اغلب حجم سلولی آنها حداقل هزار برابر بیشتر است. بخش بندی ارائه شده توسط اندامک‌های سیتوپلاسمی چیزی است که به سلول‌های یوکاریوتی اجازه می‌دهد تا به طور موثر عمل کنند. دو تا از این اندامک‌ها، میتوکندری و کلروپلاست، نقش مهمی در متابولیسم انرژی دارند. میتوکندری‌ها که تقریباً در تمام سلول‌های یوکاریوتی یافت می‌شوند، مکان‌های متابولیسم اکسیداتیو هستند و بنا بر این مسئول تولید بیشتر ATP حاصل از تجزیه مولکول‌های آلی هستند. کلروپلاست‌ها محل فتوسنتز هستند و فقط در سلول‌های گیاهان و جلبک‌های سبز یافت می‌شوند. لیزوزوم‌ها و پراکسی‌زوم‌ها نیز به ترتیب محفظه‌های متابولیک ویژه‌ای را برای هضم ماکرومولکول‌ها و برای واکنش‌های مختلف اکسیداتیو فراهم می‌کنند. علاوه بر این، اکثر سلول‌های گیاهی حاوی واکوئل‌های بزرگی هستند که عملکردهای مختلفی از جمله هضم ماکرومولکول‌ها و ذخیره‌سازی مواد زائد و مواد مغذی را انجام می‌دهند.

به دلیل اندازه و پیچیدگی سلول‌های یوکاریوتی، حمل و نقل پروتئین‌ها به مقصد صحیح‌شان در داخل سلول کار بسیار دشواری است. دو اندامک سیتوپلاسمی، شبکه آندوپلاسمی و دستگاه گلژی، به طور خاص به مرتب‌سازی و انتقال پروتئین‌هایی که برای ترشح، ادغام در غشای پلاسمایی و الحاق به لیزوزوم‌ها اختصاص دارند، اختصاص داده شده‌اند. شبکه آندوپلاسمی شبکه گسترده‌ای از غشاهای داخل سلولی است که از غشای هسته‌ای در سراسر سیتوپلاسم امتداد یافته است. این نه تنها در پردازش و انتقال پروتئین‌ها، بلکه در سنتز لیپیدها نیز عمل می‌کند. از شبکه آندوپلاسمی، پروتئین‌ها در داخل وزیکول‌های غشایی کوچک به دستگاه گلژی منتقل می‌شوند، جایی که برای حمل و نقل به مقصد نهایی خود پردازش و مرتب می‌شوند. علاوه بر این نقش در انتقال پروتئین، دستگاه گلژی به عنوان محل سنتز لیپیدها و (در سلول‌های گیاهی) به عنوان محل سنتز برخی از پلی‌ساکاریدهایی که دیواره سلولی را تشکیل می‌دهند، عمل می‌کند.

سلول‌های یوکاریوتی سطح دیگری از سازماندهی داخلی دارند: اسکلت سلولی، شبکه‌ای از رشته‌های پروتئینی که در سراسر سیتوپلاسم گسترش دارند. اسکلت سلولی چارچوب ساختاری سلول را فراهم می‌کند، شکل سلول و سازماندهی کلی سیتوپلاسم را تعیین می‌کند. علاوه بر این، اسکلت سلولی مسئول حرکات کل سلول‌ها (به عنوان مثال، انقباض سلول‌های عضلانی) و حمل و نقل درون سلولی و قرار دادن اندامک‌ها و سایر ساختارها، از جمله حرکات کروموزوم‌ها در طول تقسیم سلولی است.

یوکاریوت‌ها حداقل 2.7 میلیارد سال پیش و پس از 1 تا 1.5 میلیارد سال تکامل پروکاریوتی رشد کردند. مطالعات روی توالی‌های DNA آنها نشان می‌دهد که آرکی‌باکتری‌ها و یوباکتری‌ها به همان اندازه با یوکاریوت‌های امروزی متفاوت هستند.

بنابراین، به نظر می‌رسد که یک رویداد بسیار اولیه در تکامل، واگرایی سه خط نسب از یک اجداد مشترک بوده است که منجر به پیدایش باکتری‌ها قدیمی، یوباکتری‌ها و یوکاریوت‌های امروزی شده است. جالب اینجاست که بسیاری از ژن‌های باکتری قدیمی بیشتر به ژن‌های یوکاریوت‌ها شباهت دارند تا به ژن‌های یوباکتری‌ها، که نشان می‌دهد آرکی باکتری‌ها و یوکاریوت‌ها خط تکاملی مشترکی دارند و ارتباط نزدیکتری با یکدیگر دارند.

شکل 8-1

تکامل سلول‌ها سلول‌های امروزی از یک اجداد پروکاریوتی مشترک در امتداد سه خط نسب تکامل یافته‌اند و باعث پیدایش آرکی باکتری‌ها، یوباکتری‌ها و یوکاریوت‌ها می‌شوند. میتوکندری و کلروپلاست از پیوند درون همزیستی هوازی سرچشمه می‌گیرند (بیشتر...)

یک گام مهم در تکامل سلول‌های یوکاریوتی، کسب اندامک‌های درون سلولی محصور در غشاء بود که امکان توسعه ویژگی پیچیدگی این سلول‌ها را فراهم کرد. تصور می‌شود اندامک‌ها در نتیجه ارتباط سلول‌های پروکاریوتی با جد یوکاریوت‌ها به دست آمده‌اند.

این فرضیه که سلول‌های یوکاریوتی از ارتباط همزیستی پروکاریوت‌ها - اندوسیمبیوز - تکامل یافته‌اند، به ویژه توسط مطالعات میتوکندری‌ها و کلروپلاست‌ها که گمان می‌رود از باکتری‌های ساکن در سلول‌های بزرگ تکامل یافته‌اند، پشتیبانی می‌شود. میتوکندری و کلروپلاست هر دو از نظر اندازه شبیه باکتری‌ها هستند و مانند باکتری‌ها با تقسیم به دو قسمت تکثیر می‌شوند. مهمتر از همه، هر دو میتوکندری و کلروپلاست حاوی DNA خود هستند که برخی از اجزای آنها را رمزگذاری می‌کند. DNAهای میتوکندری و کلروپلاست هر بار که اندامک تقسیم می‌شود، تکثیر می‌شوند و ژن‌هایی که کد گذاری می‌کنند درون اندامک‌ها رونویسی شده و روی ریبوزوم‌های اندامک ترجمه می‌شوند. بنابراین میتوکندری‌ها و کلروپلاست‌ها حاوی سیستم‌های ژنتیکی خود هستند که از ژنوم هسته‌ای سلول متمایز است. علاوه بر این، ریبوزوم‌ها و RNAهای ریبوزومی این اندامک‌ها بیشتر با باکتری‌ها مرتبط هستند تا با ژنوم‌های هسته‌ای یوکاریوت‌ها.

. منشأ درون همزیستی برای این اندامک‌ها در حال حاضر به طور کلی پذیرفته شده است، با تصور می شود که میتوکندری‌ها از باکتری‌های هوازی و کلروپلاست‌ها از باکتری‌های فتوسنتزی مانند سیانوباکتری‌ها تکامل یافته‌اند. کسب باکتری‌های هوازی یک سلول بی هوازی را با توانایی انجام متابولیسم اکسیداتیو فراهم می کرد. به دست آوردن باکتری‌های فتوسنتزی می تواند استقلال تغذیه ای حاصل از توانایی انجام فتوسنتز را فراهم کند. بنابراین، این انجمن‌های درون همزیستی برای شرکای خود بسیار سودمند بودند و در مسیر تکامل انتخاب شدند. با گذشت زمان، بیشتر ژن‌های موجود در این باکتری‌ها ظاهراً در ژنوم هسته‌ای سلول گنجانده شدند، بنابراین فقط تعداد کمی از اجزای میتوکندری و کلروپلاست هنوز توسط ژنوم اندامک‌ها کدگذاری می‌شوند.

توسعه ویا تکامل موجودات چند سلولی :

بسیاری از یوکاریوت‌ها موجودات تک سلولی هستند که مانند باکتری‌ها تنها از سلول‌های منفرد تشکیل شده اند که قابلیت تکثیر خود را دارند. ساده ترین یوکاریوت‌ها مخمرها هستند. مخمرها پیچیده تر از باکتری‌ها هستند، اما بسیار کوچکتر و ساده تر از سلول‌های حیوانات یا گیاهان هستند. به عنوان مثال، مخمر ساکارومایسس سرویزیه که معمولاً مورد مطالعه قرار می گیرد، حدود 6 میکرومتر قطر دارد و حاوی 12 میلیون جفت باز DNA است (شکل 1.9). با این حال، سایر یوکاریوت‌های تک سلولی سلول‌های بسیار پیچیده تری هستند، برخی از آنها به اندازه سلول‌های انسانی حاوی DNA هستند (جدول 1.2). آنها شامل ارگانیزم‌هایی هستند که برای انجام کارهای مختلف از جمله فتوسنتز، حرکت، و گرفتن و بلع موجودات دیگر به عنوان غذا تخصص دارند. برای مثال آمیب پروتئوس یک سلول بزرگ و پیچیده است. حجم آن بیش از 100000 برابر *E. coli* است و طول آن در صورت گسترش کامل سلول می تواند از 1 میلی متر بیشتر شود (شکل 1.10).

شکل - 10-1 تا هنوز تدوین نشده است

آمیب‌ها موجودات بسیار متحرکی هستند که از پسوند‌های سیتوپلاسمی به نام شبه پودیا برای حرکت و بلعیدن سایر موجودات از جمله باکتری‌ها و مخمرها به عنوان غذا استفاده می کنند. سایر یوکاریوت‌های تک سلولی (جلبک سبز) حاوی کلروپلاست هستند و قادر به انجام فتوسنتز هستند. شکل

میکروگراف الکترونی روشنی ساکارومایسس سرویزیه رنگ مصنوعی به میکروگراف اضافه شده است). اندرو سید/کتابخانه عکس علمی/پژوهشگران ع

Organism	Haploid DNA cc
Bacteria	
<i>Mycoplasma</i>	
<i>E. coli</i>	
Unicellular eukaryotes	
<i>Saccharomyces cerevisiae</i> (yeast)	
<i>Dictyostelium discoideum</i>	
<i>Euglena</i>	
Plants	

موجودات چند سلولی حداقل 1.7 میلیارد سال پیش از یوکاریوت های تک سلولی تکامل یافته اند. برخی از یوکاریوت های تک سلولی توده های چند سلولی را تشکیل می دهند که به نظر می رسد نشان دهنده گذار تکاملی از تک سلولی به موجودات چند سلولی است. به عنوان مثال، سلول های بسیاری از جلبکها (به عنوان مثال، جلبک سبز ولووکس) با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند تا کلونی های چند سلولی را تشکیل دهند (شکل 1.11)، که تصور می شود پیش سازهای تکاملی گیاهان امروزی بوده اند. سپس افزایش تخصص سلولی منجر به انتقال از توده های استعماری به موجودات چند سلولی واقعاً شد. تداوم تخصص سلولی و تقسیم کار بین سلول های یک ارگانیسم به پیچیدگی و تنوع مشاهده شده در بسیاری از انواع سلول ها منجر شده است که گیاهان و حیوانات امروزی از جمله انسان را تشکیل می دهند.

گیاهان از انواع سلول های کمتری نسبت به حیوانات تشکیل شده اند، اما هر نوع سلول گیاهی متفاوتی برای انجام وظایف خاص مورد نیاز ارگانیسم به عنوان یک کل تخصصی است (شکل 1.12). سلول های گیاهان به سه سیستم بافتی اصلی سازماندهی می شوند: بافت زمینی، بافت پوستی و بافت آوندی. بافت زمین حاوی سلول های پارانشیم است که اکثر واکنش های متابولیکی گیاه از جمله فتوسنتز را انجام می دهند. بافت زمینی همچنین شامل دو نوع سلول تخصصی (سلول های کلنشیم و سلول های اسکلرنشیم) است که با دیواره های سلولی ضخیم مشخص می شوند و حمایت ساختاری را برای گیاه فراهم می کنند. بافت پوست جلبک سبز استعماری را می پوشاند. سلول های مجزای ولووکس مستعمره هایی متشکل از توپ های توخالی تشکیل می دهند که در آنها صدها یا هزاران سلول در یک ماتریکس ژلاتینی نامحدود جاسازی شده اند (Cabisco/Visuals).

اما سطح گیاه و از سلول های اپیدرمی تشکیل شده است یعنی که یک پوشش محافظی را تشکیل می دهند و امکان جذب مواد مغذی را فراهم می کنند. در نهایت، چندین نوع سلول دراز، سیستم آوندی (آوند چوبی و آبکش) را تشکیل می دهند که وظیفه انتقال آب و مواد مغذی را در سرتاسر گیاه بر عهده دارد.

Permission to reproduce this figure in this web version of *The Cell: A Molecular Approach*, 2nd edn is either pending, or has not been granted.

شکل 1-12

میکروگراف های نوری سلول های گیاهی نماینده (الف) سلول های پارانشیم، که مسئول فتوسنتز و سایر واکنش های متابولیک هستند. (ب) سلول های کولنشیم، که برای پشتیبانی و دارای دیواره های سلولی ضخیم هستند. (ج) سلول های اپیدرمی (بیشتر...) سلول های موجود در حیوانات به طور قابل توجهی متنوع تر از سلول های گیاهان هستند. به عنوان مثال، بدن انسان از بیش از 200 نوع مختلف سلول تشکیل شده است که به طور کلی به عنوان اجزای پنج نوع بافت اصلی در نظر گرفته می شود: بافت اپیتلیال، بافت همبند، خون، بافت عصبی و ماهیچه (شکل 1.13). سلول های اپیتلیال صفحاتی را تشکیل می

دهند که سطح بدن را می پوشانند و اندام های داخلی را می پوشانند. انواع مختلفی از سلول های اپیتلیال وجود دارد که هر کدام برای عملکرد خاصی از جمله محافظت (پوست)، جذب (به عنوان مثال سلول های پوشش دهنده روده کوچک) و ترشح (به عنوان مثال سلول های غده بزاقی) تخصص دارند. بافت های همبند شامل استخوان، غضروف و بافت چربی است که هر کدام توسط انواع مختلفی از سلول ها (به ترتیب استئوبلاست ها، کندروسیت ها و سلول های چربی) تشکیل می شوند. بافت همبند سست که زیر لایه های اپیتلیال قرار دارد و فضاهای بین اندام ها و بافت های بدن را پر می کند، توسط یک نوع سلول دیگر به نام فیبروبلاست تشکیل می شود. خون حاوی چندین نوع مختلف سلول است که در انتقال اکسیژن (گلبول های قرمزی یا گلبول های قرمز)، واکنش های التهابی (گرانولوسیت ها، مونوسیت ها و ماکروفاژها) و پاسخ ایمنی (لنفوسیت ها) عمل می کنند. بافت عصبی سلول های عصبی یا نورون هایی تشکیل شده است که برای انتقال سیگنال ها در سراسر بدن بسیار تخصصی هستند. انواع مختلفی از سلول های حسی، مانند سلول های چشم و گوش، برای دریافت سیگنال های خارجی از محیط تخصصی تر هستند. در نهایت، چندین نوع مختلف سلول ماهیچه ای مسئول تولید نیرو و حرکت هستند.

Permission to reproduce this figure in this web version of The Cell: A Molecular Approach, 2nd edn is either pending, or has not been granted.

شکل -13-1

میکروگراف های نوری سلول های حیوانی نماینده (الف) سلول های اپیتلیال دهان (ورقه ای ضخیم و چند لایه)، مجرای صفراوی و روده. (ب) فیبروبلاست ها سلول های بافت همبند هستند که با شکل دوکی کشیده خود مشخص می شوند. (C) گلبول های قرمز، (بیشتر...) تکامل حیوانات به وضوح شامل توسعه تنوع و تخصص قابل توجه در سطح سلولی است. درک مکانیسم هایی که رشد و تمایز چنین مجموعه پیچیده ای از سلول های تخصصی را کنترل می کنند، که از یک تخمک با رور شده شروع می شود، یکی از چالش های اصلی زیست شناسی سلولی و مولکولی معاصر است. با توافق با ناشر، این کتاب با قابلیت جستجو قابل دسترسی است، اما قابل مرور نیست.

حق چاپ © 2000، جفری ام کوپر. شناسه قفسه کتاب:

----- با تقدیم احترامات «2024-02-29»

اجزای سلول در مقاله بعدی